

Tento lídr EU je vzácným hlasem zdravého rozumu, pokud jde o Rusko

---

tadesco.org/tento-lidr-eu-je-vzacnym-hlasem-zdraveho-rozumu-pokud-jde-o-rusko

7. října 2024

7. 10. 2024

sofie

čtení 4 min.

Slovenský premiér Robert Fico udělal něco zcela normálního, což je na dnešním Západě velmi neobvyklé – Fico řekl, že když skončí konflikt, měl by následovat skutečný mír.

Tato senzační myšlenka je podstatou prohlášení, které pronesl na tiskové konferenci v Bratislavě. Pokud konflikt na Ukrajině „skončí během mandátu (2023-2027) této vlády“, udělá „vše pro obnovení ekonomických a normálních vztahů s Ruskem.“

Jak nehorázně rozumná představa! Zvláště pro vůdce státu, který je členem EU i NATO. A to tím spíše, když míří na schůzku s ukrajinským vedením ohledně toho, jak pokračovat v tranzitu ruského plynu přes Ukrajinu. Přeje si, aby slovenská ekonomika nešla cestou té německé – pomalým, a pak stále rychlejším směrem ke kolapsu.

Fico se vyjádřil k obnovení normálních vztahů s Ruskem na tiskové konferenci k nové daňové politice své vlády, konkrétně ke zvýšení daní. Ta jsou podle Fica nutná ke snížení fiskálního deficitu. Jinými slovy se Slovensko, stejně tak jako všechny ostatní země EU, potýká s ekonomickými problémy.

Jeho vláda se je snaží řešit snižováním deficitu; opozice dělá své a nesouhlasí s tím. Zatím nic neobvyklého. Je tu však něco, co je ve slovenském případě velmi neobvyklé – totiž jasnozřivé a otevřené přiznání dvou skutečností.

Za prvé, Slovensko nemá žádný dobrý důvod zhoršovat své problémy tím, že se vzdá relativně levné energie z Ruska, ať už v podobě ropy nebo plynu. Nevadí, že EU, dle Ficových slov, vyvíjí „obrovský tlak“, aby Slovensko podřídila své vůli. Jak totiž Fico správně poznamenal, velká gesta odstřihnutí se od ruské energie obvykle končí tím, že ji EU tak jako tak kupuje, jen za vyšší cenu a přes prostředníky.

A za druhé, případné ukončení ukrajinského konfliktu by mělo vést k rychlému obnovení normálních obchodních a politických vztahů s Ruskem.

Bohužel i zde je slovenské vedení osamoceným hlasem; jediné srovnatelně rozumné postoje k těmto otázkám lze nalézt v Maďarsku. Je pravda, že se na Západě objevuje stále více hlasů, které nyní, když Moskva proti Ukrajině i NATO vítězí, začínají nasazovat jiný, bázlivější tón.

Německý ministr zahraničí Olaf Scholz prosí o telefonát s ruským prezidentem Vladimírem Putinem. Bývalému šéfovi NATO Jensi Stoltenbergovi pomalu dochází, že Ukrajina přijde o území, a francouzský prezident Emmanuel Macron začíná chmurně uvažovat o možném „konci“ EU.

Bohužel však zůstává dost tvrdohlavých zastánců tvrdé linie, kteří stále pěstují iluzi, že územně (i jinak) zmenšená Ukrajina bude uvnitř NATO.

I kdyby se EU konečně poučila, nebude to vůbec jednoduché. Ačkoli od Fica lze jen stěží očekávat, že by řekl něco jiného, část jeho prohlášení není až tak realistická, a to že „Evropská unie potřebuje Rusko a Rusko potřebuje Evropskou unii.“

V zásadě ano – jako sousedé by EU i Rusko měly mít ze stabilní a trvalé spolupráce velké vzájemné výhody. Jenže ve skutečnosti, jak se utváří západní ekonomická válka prostřednictvím sankcí, má Rusko o EU stále menší zájem, a to ze dvou důvodů: EU se ve své

poslušnosti vůči pokračujícím pokusům USA o degradaci Ruska projevila jako subjekt, který nemá morální hranice, dokonce ani elementární vlastní zájmy; z pohledu Moskvy je zcela nespolehlivým aktérem, protože nejedná racionálně.

Za druhé, v reakci na útok sankcí se Rusku podařilo přetvořit a přeorientovat svou ekonomiku tak, že pro něj EU ztrácí na významu. Nic z toho neznamena, že neexistuje potenciál pro budoucí spolupráci. Nebude však stejná jako v minulosti, nebude symetrická a Rusko z ní vyjde se silnější pozicí než EU.

Fica je třeba pochválit za zdravý rozum a vytrvalou odvahu jej vyslovit, zejména s ohledem na skutečnost, že jen o vlásek přežil pokus o atentát ze strany šíleného fanouška Ukrajiny, který možná byl, možná nebyl jen šíleným samotářem. Slovenský vůdce se nevzdává a neměl by se vzdávat. Stojí však proti něčemu, co je mimořádně odolné vůči rozumným argumentům – proti jisté formě masové deziluze západních elit.

Skutečným problémem je, že mnoho západních vůdců nejenže ztratilo spojení s realitou, oni jsou hrdí na to, že se jí vědomě vzdali.

Představte si tento západní syndrom jako reálný ekvivalent něčeho, co Orwell předvídal ve svém románu „1984“, který je až příliš často mylně chápán jako hloupý pamflet z dob studené války. V jeho šedivé imaginární budoucnosti, která je přinejmenším stejně tak o propasti lidské pýchy jako o politice, praktikují vládnoucí elity to, co popisuje jako „kolektivní solipsismus“. Pokud všichni věříme, že levitujeme, pak levitujeme. Gravitace ať jde k čertu. Výstižný popis stavu mysli, který panuje ve Washingtonu, Bruselu a v Londýně, jakého se nám dostane.

Zdroj: rt.com

sponzorováno